

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoPr/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211017
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Svetlovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312211017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Svetlovskej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Beaty Jurgošovej v právnej veci žalobcu: Peter Král, bytom R. 8, Bratislava, zast. advokátkou JUDr. Margitou Kováčovou, F. XX, Bratislava, proti žalovanému: Mediaprint - Kapa Pressegrasso, a. s., Vajnorská XXX, Bratislava, o určenie neplatnosti výpovede z dohody o pracovnej činnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11. marca 2013, č. k. 43Cpr 3/2012 - 54, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z dohody o pracovnej činnosti. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca pracoval u žalovaného na základe Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 17. 3. 2008 na dobu neurčitú, s dohodnutým druhom práce roznos tlače, dohodnutým rozsahom pracovného času max. 10 hodín týždenne, s miestom výkonu práce Bratislava, s dohodnutou odmenou mesačne 4.500,- Sk brutto, s dňom nástupu do práce dňa 1. 4. 2008. Dodatkom č. 2 zo dňa 30. 5. 2011 došlo medzi účastníkmi k zmene pracovných podmienok tak, že žalobcovi bola priznaná mzda 180,- eur mesačne brutto. Po prerozdelení rájónu žalobcu žalovaný vyhotovil Dodatok č. 3 k Dohode o pracovnej činnosti s hrubou mzdou vo výške 90,- eur mesačne, ktorý žalobca nepodpísal, ale žalovaný na jeho základe žalobcovi počínajúc mesiacom jún 2011 dohodnutú mzdu podľa dodatku č. 2 neuhradil. Žalobca preto podal na Okresný súd Bratislava III návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadal o doplatenie rozdielu mzdy, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 6C 64/2012. Toto konanie bolo ukončené súdnym zmierom. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že žalovaný listom zo dňa 21. 6. 2012 dal žalobcovi v zmysle § 228a ods. 2 Zák. práce výpoveď z pracovnoprávneho vzťahu bez uvedenia výpovedného dôvodu s 15 dňovou výpovednou dobou, ktorá začala plynúť dňom 26. 6. 2012. Z takto zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že na základe dohody o pracovnej činnosti účastníkov konania, ktorá čo do formy a obsahu spĺňala všetky obligatórne náležitosti pre jej platnosť, bol každý z účastníkov konania oprávnený jednostranne skončiť túto dohodu dojednanú na dobu neurčitú výpoveďou bez uvedenia dôvodu s 15 - dňovou výpovednou dobou. Súd prvého stupňa mal za to, že zo strany žalovaného bol tento zrušujúci prejav vôle urobený v súlade s § 228a ods. 3 Zák. práce, pričom skutočnosť, že žalovaný dal jednostranne výpoveď žalobcovi bez uvedenia dôvodu, nerobí tento právny úkon žalovaného neplatným. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že je bez právneho významu prípadná pohnútká žalovaného, resp. jeho ekonomické dôvody, pre ktoré pristúpil k uplatneniu svojho práva zamestnávateľa dať zamestnancovi výpoveď z dohody o pracovnej činnosti bez uvedenia dôvodu. Súd prvého stupňa mal taktiež za to, že žalobca dôkazne nepreukázal, že medzi daním výpovede zo strany

žalovaného a súdnym sporom účastníkov konania vo veci neuhradenia časti mesačnej mzdy žalobcovi a daním výpovede z dohody o pracovnej činnosti je akákoľvek príčinná súvislosť zo strany žalovaného smerujúca k poškodeniu, resp. znevýhodneniu žalobcu ako zamestnanca žalovaného. Súd prvého stupňa vyvodil záver, že výpoveď zo strany žalovaného je platným právnym úkonom, ktorý bol vykonaný v súlade so zákonom, zákon neobchádzal a ani sa nepriečil dobrým mravom, keď za diskriminačný nemožno označiť právny úkon žalovaného ako zamestnávateľa voči žalobcovi ako zamestnancovi, ktorý bol zamestnávateľom urobený v rozsahu a v súlade s jeho právom vymedzenom v Zákonníku práce. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Trval na tom, že výpoveď zamestnávateľa z Dohody o pracovnej činnosti, ktorá mu bola doručená dňa 26. 6. 2012 bola aktom pomsty a žalovaný týmto porušil čl. 2 a čl. 9 Zák. práce. Poukázal na to, že žalovaný na jeho pracovného miesta prijal nového zamestnanca napriek tomu, že mu oznámil, že trvá na pracovnom pomere a výpoveď považuje za neplatnú. Nesúhlasil so zdôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, v časti ktorej súd prvého stupňa dospel k záveru, že zo strany žalovaného je výpoveď platným právnym úkonom. Uviedol, že rozporom so zákonom sa rozumie nie len rozpor so Zákonníkom práce, ale aj rozpor s ustanoveniami o právnych úkonoch v zmysle Občianskeho zákonníka a ak Zákonník práce neustanovuje inak, vzťahuje sa na tieto právne vzťahy Občiansky zákonník. Mal za to, že tak je tomu i v prípade neplatnosti pracovnoprávných úkonov, ktorých osobitosti upravuje vo všeobecnej časti Zákonník práce, avšak pre ktoré rovnako platia všeobecné princípy o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Bol názoru, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi a predmetný právny úkon sa priečil dobrým mravom, keď výpoveď bola daná až po doručení platobného rozkazu žalovanému. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal motívami výpovede, ale vychádzal len z ustanovení Zákonníka práce - či mohol, resp. nemohol dať žalovaný žalobcovi výpoveď z Dohody o pracovnej činnosti a to i napriek tomu, že žalobca uvedené nespochybňoval, ale poukázal na neplatnosť výpovede z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že spor o doplatenie rozdielu mzdy, ktorý bol ukončený súdnym zmierom nijako skutkovo nesúvisí so sporom o neplatnosť výpovede z dohody o pracovnej činnosti. Mal za to, že zamestnávateľ je oprávnený dať výpoveď z dohody o pracovnej činnosti i bez uvedenia dôvodu, čo bolo v prípade žalobcu i dodržané. Poukázal na to, že predložil súdu prvého stupňa kópiu rozsiahlej korešpondencie, z ktorej vyplýva, že dôvodom výpovede boli nespĺniteľné mzdové požiadavky zamestnanca a nie prebiehajúci súdny spor, ktorý bol len dôsledkom situácie, že žalobca nevrátil podpísaný dodatok o znížení mzdy, na ktorom sa predtým ústne dohodol so zamestnávateľom a ten mu na základe ústnej dohody vyplácal nižšiu mzdu. Taktiež poukázal na to, že si bol vedomý chyby, že vyplácal zamestnancovi zníženú mzdu bez podpísaného dodatku a preto navrhol ukončenie sporu o doplatenie mzdy zmierom, čo však nie je dôkazom toho, že je schopný zamestnávať žalobcu za rovnakých podmienok i naďalej. Ďalej uviedol, že je nepravdivá argumentácia, že už raz došlo k zníženiu mzdy žalobcu o 149,37 eur bez vysvetlenia, nakoľko zo strany žalovaného nikdy nedošlo k prevzatíu práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov predchádzajúceho zamestnávateľa žalobcu, ani k vstupu do nich, pričom pri ukončení pracovných pomerov so Slovenskou poštou, a. s., aj s PNS, a. s. bolo všetkým dotknutým zamestnancom vyplatené odstupné a títo uzatvorili nové pracovnoprávne vzťahy s novým subjektom - žalovaným bez akýchkoľvek nadväzností na predchádzajúci pracovný pomer. Bol názoru, že dostatočne preukázal, že zo strany zamestnávateľa sa pri podávaní výpovede z dohody o pracovnej činnosti nejednalo o akt pomsty, ale išlo o objektívnu nemožnosť zamestnávať žalobcu naďalej za nezmenených podmienok a to napriek skutočnosti, že pri podávaní výpovede z dohody o pracovnej činnosti Zákonník práce neukladá povinnosť túto skutočnosť akokoľvek zdôvodňovať.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Právny záver súdu prvého stupňa je vecne správny a odvolací súd sa aj s odôvodnením jeho rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje, pričom námietky žalobcu nie sú dôvodné.

Podľa § 228a ods. 3 Zák. práce dohoda o pracovnej činnosti sa uzatvára na určitú dobu alebo na neurčitý čas. V dohode možno dohodnúť spôsob jej skončenia. Okamžité skončenie dohody možno dohodnúť len na prípady, v ktorých možno okamžite skončiť pracovný pomer. Ak spôsob skončenia nevyplýva priamo z uzatvorenej dohody, možno ju skončiť dohodou účastníkov k dohodnutému dňu a jednostranne len výpoveďou bez uvedenia dôvodu s 15 - dennou výpovednou dobou, ktorá sa začína dňom, v ktorom sa písomná výpoveď doručila.

Na základe dohody o pracovnej činnosti možno vykonávať pracovnú činnosť v rozsahu najviac 10 hodín týždenne. Dohodu o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný uzatvoriť písomne, inak je neplatná. V dohode o pracovnej činnosti musí byť uvedená dohodnutá práca, dohodnutá odmena za vykonávanú prácu, dohodnutý rozsah pracovného času a doba, na ktorú sa dohoda uzatvára. Jedno vyhotovenie dohody o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi. Dohoda o pracovnej činnosti sa uzatvára na určitú dobu alebo na neurčitý čas. V dohode možno dohodnúť spôsob jej skončenia. Okamžité skončenie dohody možno dohodnúť len na prípady, v ktorých možno okamžite skončiť pracovný pomer. Ak spôsob skončenia nevyplýva priamo z uzatvorenej dohody, možno ju skončiť dohodou účastníkov k dohodnutému dňu a jednostranne len výpoveďou bez uvedenia dôvodu s 15 - dennou výpovednou dobou, ktorá sa začína dňom, v ktorom sa písomná výpoveď doručila.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca pracoval u žalovaného na základe dohody o pracovnej činnosti zo dňa 17. 3. 2008, uzavretej na dobu neurčitú, s dohodnutým druhom práce: roznos tlačie, dohodnutým rozsahom pracovného času: max. 10 hodín týždenne a dohodnutou odmenou: brutto mesačne 4.500,- Sk (149,37 eur). Dodatkom č. 2 k Dohode o pracovnej činnosti zo dňa 30. 5. 2011 bola žalobcovi priznaná mzda: mesačne brutto 180,- eur. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že žalobcovi bola daná výpoveď Dohody o pracovnej činnosti podľa § 228a ods. 3 Zák. práce bez uvedenia dôvodu s tým, že 15 - denná výpovedná doba začne plynúť dňom, v ktorom bola výpoveď doručená. Žalobca listom zo dňa 29. 6. 2012 oznámil žalovanému, že trvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával.

Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa názoru, že v súlade s § 228a ods. 3 Zák. práce bol žalovaný oprávnený dať žalobcovi výpoveď bez uvedenia dôvodu, pričom je irelevantné, z akých dôvodov žalovaný vypovedal Dohodu o pracovnej činnosti. Je nepochybné, že žalovaný mohol ukončiť Dohodu o pracovnej činnosti jej vypovedaním bez uvedenia dôvodu, nakoľko tento postup mu umožňuje ust. § 228a ods. 3 Zák. práce, pričom je bezpredmetné, z akých dôvodov žalovaný Dohodu o pracovnej činnosti vypovedal, t. j. či ho k vypovedaniu Dohody o pracovnej činnosti viedli ekonomické dôvody, personálne zmeny a pod.. Odvolací súd je taktiež zhodne so súdom prvého stupňa názoru, že i v prípade, ak by žalovaný vypovedal Dohodu o pracovnej činnosti z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu so žalobcom v inej právnej veci, žalobcu túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal a taktiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi daním výpovede z Dohody o pracovnej činnosti a súdnym sporom vo veci neuhradenia časti mesačnej mzdy žalobcovi. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že táto skutočnosť ani preukázaná byť nemusela, t. j. je nadbytočná, práve z dôvodu, že Dohodu o pracovnej činnosti možno vypovedať bez udania dôvodu, tak ako sa stalo v prejednávanej veci.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Námietky žalobcu podľa názoru odvolacieho súdu sú preto nedôvodné a odvolací súd k nim nemohol prihliadnuť ani v tomto odvolacom konaní.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu úspešnému žalovanému nepriznal, nakoľko žalovaný si ich náhradu neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.